

ho. Přímo od Čenstochovy jede...

— Nikoli od Čenstochovy, praví, že jede přímo z kláštera...

— Milostivé panstvo, zajisté provedly vše jen ochrana Boží a záznaky Nejsvětější Panny...

— Pan Kmitie jal se vypravovati, zatím co přicházeli noví hodnostáři.

— Přšel nuncius papežský, potom primas Leszezyński, za něj kněz Vydga, zlatouští kazatel...

— Je to známý dobrodruh a zbojník, slyšeli jsme o něm — řekl kastelán Krzywiński.

— Tak jest, milostivý pane. On pak se zavřel se mnou v prázdné stodílece s několika lidmi.

— Pro živého Boha! — V té chvíli odvolán byl K. Muellerovi...

— Nikoli, milostivý pane. Počkali jsme, až se Kuklinovski vrátil. Pak jsem ho dal k těmž trámu přivázati a lépe než on mne...

— A utekl jste! Toť tomu rozumí! řekl král.

— Ale už se na pana kanceléře odmlouvejte — řekl opět král.

— Co by znamenal hněv můj — chudého člověka, vůči tak velkému muži — odpověděl pan Ondřej.

— Kmitie se usmál a podal Kmitiovi ruku.

— Nuže, buďte shoda mezi námi. Mluvte jste také nespěšně o tom vojsku, ale vezte, že i Koryciński...

— Král byl už úplně rozveselen.

— Zalbil se nám, ten Babini! řekl senátorům.

— O, nejjasnější králi! zvolal Kmitie v nadšení — ať jsem byl v tvzi uzavřen, vím od slechtic...

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Mnozí sem přijíždí lidi, kteří pro dosažení chvilky nebo pro očekávanou náhradu rádi podkoupí.

— Poznímať ta všecky přítomné zarazila. Tvar Kmitiova zrudla.

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

pe, jakoby mrtvého. Hněd mne před soud postavili a Mueller od-

— Já vy jste upeřené! — Jakýs Kuklinovski si mne na Muellerovi vyprosil...

— Je to známý dobrodruh a zbojník, slyšeli jsme o něm — řekl kastelán Krzywiński.

— Tak jest, milostivý pane. On pak se zavřel se mnou v prázdné stodílece s několika lidmi.

— Pro živého Boha! — V té chvíli odvolán byl K. Muellerovi...

— Nikoli, milostivý pane. Počkali jsme, až se Kuklinovski vrátil. Pak jsem ho dal k těmž trámu přivázati a lépe než on mne...

— A utekl jste! Toť tomu rozumí! řekl král.

— Ale už se na pana kanceléře odmlouvejte — řekl opět král.

— Co by znamenal hněv můj — chudého člověka, vůči tak velkému muži — odpověděl pan Ondřej.

— Kmitie se usmál a podal Kmitiovi ruku.

— Nuže, buďte shoda mezi námi. Mluvte jste také nespěšně o tom vojsku, ale vezte, že i Koryciński...

— Král byl už úplně rozveselen.

— Zalbil se nám, ten Babini! řekl senátorům.

— O, nejjasnější králi! zvolal Kmitie v nadšení — ať jsem byl v tvzi uzavřen, vím od slechtic...

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Mnozí sem přijíždí lidi, kteří pro dosažení chvilky nebo pro očekávanou náhradu rádi podkoupí.

— Poznímať ta všecky přítomné zarazila. Tvar Kmitiova zrudla.

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

stranou, neboť těžko by mi tu bylo žít větší podezřením.

— Já pánku, řekl pan Tyzenhauz, mladý dvořan královský.

— Je to známý dobrodruh a zbojník, slyšeli jsme o něm — řekl kastelán Krzywiński.

— Tak jest, milostivý pane. On pak se zavřel se mnou v prázdné stodílece s několika lidmi.

— Pro živého Boha! — V té chvíli odvolán byl K. Muellerovi...

— Nikoli, milostivý pane. Počkali jsme, až se Kuklinovski vrátil. Pak jsem ho dal k těmž trámu přivázati a lépe než on mne...

— A utekl jste! Toť tomu rozumí! řekl král.

— Ale už se na pana kanceléře odmlouvejte — řekl opět král.

— Co by znamenal hněv můj — chudého člověka, vůči tak velkému muži — odpověděl pan Ondřej.

— Kmitie se usmál a podal Kmitiovi ruku.

— Nuže, buďte shoda mezi námi. Mluvte jste také nespěšně o tom vojsku, ale vezte, že i Koryciński...

— Král byl už úplně rozveselen.

— Zalbil se nám, ten Babini! řekl senátorům.

— O, nejjasnější králi! zvolal Kmitie v nadšení — ať jsem byl v tvzi uzavřen, vím od slechtic...

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Mnozí sem přijíždí lidi, kteří pro dosažení chvilky nebo pro očekávanou náhradu rádi podkoupí.

— Poznímať ta všecky přítomné zarazila. Tvar Kmitiova zrudla.

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

— Kmitie vybuchl ve hněv: — Když mi lež podkládá, tomu, byl i by kanceléřem byl, povím, že je smadnější pečetiti voskem...

— Neznám vaši hodnosti — odpověděl — kteráž, tuším, je značná... nechci jí ublížit, ale za to mám, že nemáte takové hodnosti...

— Člověče, s korunním kanceléřem mluvíte! — řekl pan Lugovský.

THE WILBER MILLS. Mlýny též v De Witt, Neb. JOHN ZWONEČEK JOSEF AKSAMIT. Mlýn tento vyrábí pšeničnou mouku: "LITTLE HATCHET", "BOSS" a "DICTATOR". Čistou pšeničnou krupičku. Naše zvláštnost "GOLDEN BELL" žitná mouka.

Bliss & Wellman kommissionáři DOBYT KEM. Exchange Building Stock Yards Station SOUTH SIDE, OMAHA, NEB. F. C. Bliss F. F. A. Wellman

19c—Výborná káva—19c. Tato káva, již prodáváme za za 19c libru, naleziť všude hojně oblíbenou pro dobrou jakost a výtečnou chuť. OMAHA COFFEE MILL FRANK ŽALOUDEK, majitel.

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC. V čísle 1306 FARNAM ULICE. Právě importovaná piva na šepu. PÍZEŇSKÉ a Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách.

Lee-Glass-Andresen Hardware Co. PRODÁVÁ VE VELKÉM. Ulačené, vyráběné a lakované plechové nářadí.

Pozor! Pozor! Buďte bdlivými, když opouštíte káru a neobcházíte ji nikdy zadem, dokud jste se dříve neprovdělili.

HULSE & RIEPEN. Pohrobčníci a Balsamováči. Veškerá naša obchůzba jest prvá třídy a spolehlivá.

Adolf A. Tenopir, Omský právník. Uřadovna: č. 1333, roh 11. a William ulice.